

Hellen Rinell

621 Nakano Cho

Yashito

H I M E J I C I T Y

Japan.

Mär 20.

Göteborg den 28 sept, 1956.

Käraste min lillasyster!

I dag för 68 år sedan vigdes Ida och Johan. Bröllopet stod sedan hos Gustaf Börjessons på Stureplatsen 2. De va då de. Det var ett äktenskap med många barn och ganska mycken nöda men med ständigt flödande kärlek. Jag hörde aldrig mamma och pappa säga ett enda litet ovänligt ord till varandra. 21 år var jag dock, då Johan lade sitt unga men trötta huvud till ro.

Tack ska du ha för brev nr 27 av den 6 ds. Tänk att mi nu får sätta igång och bygga. Ebba ringde i dag och läste upp historien om telegrammet, som stod i deras brev som visst kom i går. Ja, du är då för rolig. Men så har du också roligt Det får du beskriva en gång till, i ett av mina brev alltså, så jag har svart på vitt på historien. Jag tycker att jag hör och ser er allihop när ni diskuterar möjligheterna att få ett telegram. Det var ju bara synn att dom inte humnit gå till kyrkan innan det kom!!!

Så roligt att Margareta nu också är medlem av församlingen!

På tal om bygget! Ni behöver väl inte vänta på att få penagarna innan ni sätter igång? I detta land får dom ha kommit ett stycke innan dom får den första omgången pengar. Ni betalar väl inte i förskott?

Att du har besvär med ditt öga! Något lite sånt har jag haft tidigare, men det var väl just inget att göra åt det. Lite ögondroppar och vad det var. Men det besvärar mej knappast ny, inverkar i varje fall inte på synförmågan. Det är nog nåt som går över för dej också.

Jag har jobbat hårt ett tag. Omkring 1 sept. kanske var det den 3, satte jag i gång och skrev i nära 14 dar från 9-5. Så var jag ledig ett par tre dar och i går blev jag färdig för denna gång. På middagen. Så for jag hem och la mej en stund och sedan for Inga-Lisa och jag och Anna Lisa Brink till Amanda och Astrid Sahlin på en fin sillmiddag. Du ska tro att det var gott och roligt. I dag har jag tvättat lite och tagit bort en del av de högar med dam som hopar sej då jag jobbar. Då städas inte så värst. Och nu har du mej här. På tisdag eller onsdag ska jag börja igen. Det är roligt även om det kostar på en lathund lite.

Stella var så glad för ditt brev. - Du vet väl att Kajsa Persson-Haakonsen är gift Melander sen några vecker? Han är Ernst Smedbys bror. Dom har visst olika namn allihop. Jag hoppas det är bra. I så fall tycker jag att det var roligt. Det är klart att en människa som kommer över till USA vid närmare 50 år kan bli ganska ensam. Det gjorde hon rätt i. Någon gång i framtiden skall jag skriva till Kajsa. - Jag hade för mej att jag skrivit till dej om Olles examen. Men det var till Kongo jag skrev. Kan du tänka dej att flickorna stängde affären torsdagen den 30/8 och följde med till Borås. Vi kom dit strax före 13 och Aina mötte oss. Så gick vi direkt till en blomsterhandel för att förse oss med blommor för uppvaktningen. Jo då, jag kom ihåg att du sa att vi skulle ge Olle en blomma från er. Men vi tyckte faktiskt att det var synn att köpa blommor för så mycket pengar i synnerhet som examinanderna inte dekorerades med dom. Aina visste precis vad hon ville. Vi köpte en stor vacker bladväxt för 15 kr. och en annan original sak för 12:- kr. Dessa hade dom gått och tittat på och önskat sej i sin nya lägenhet.

Av detta har jag debiterat kr. 5:- på er. Dom var hemskt glada för det. 32 flickor och Olle kom tågande in i festsalen. En styrelsegubbe som hette Nylan der höll ett långt och tråkigt tal. Summa summarum av hans tal var egentligen att dom här ungdomarna nu gick ut i livet utan fullständig utbildning, då man dragit in något på kursen. Dom har väl fått jobba så mycket hårdare stackarna! Dom fick broschur och betyg av Rektör och överläkare, sedan den sistnämnde hållit en föreläsning över något medicinskt ämne. Så bjöds det på kaffe i matsalen. En del blommor hade anlånt också till Olle. Dom tog han öppnade med sej hem. Olle hade ett fint betyg. Jag tror det var 5 lilla a och en del AB. Det sämsta var BA i barnavård, där som han i alla fall hade lite faderlig erfarenhet!!! Det tyckte han ju var försmädligt. Men dom hade skrivningar varje dag tror jag den veckan och han rådde liksom inte med det. Han fick lämna tillbaka betydet omödelbart, då det ännu inte var fullständigt därför att han hade en hel del tid att ta igen. 40-45 dagar som han varit inkallad och så visst någon sjukdomstid.

